

מתורתן של ראשונים

באר מים חיים

על הפרשה

הילולא דצדיקא

סוף זמן ק"ש..... 7:43

מוצ"ש לר"ת..... 5:53

דברות קודש

לקט אמרים ופנינים, דא"ח, משדה רבותינו הקדושים

שנה י"ז

פרשת ויצא תשע"ו

גליון תשל"א

יו"ל ע"י מערכת דברי אמונה "תולדות אהרן"

מתורתן של ראשונים

באר מים חיים

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בסעודת רעוא דרעיון
פרשת ויצא תשע"ה

תוכן ותמצית הדא"ח

והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' וגו'

והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' וגו' במדרש, רבי יוסי בר זמרא פתח כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים ר"א כשם ר' יוסי בר זמרא צמאה לך נפשי כמ"ה לך א"ר איבו ככמהות הללו שהן מצפיין למים, ובנן אמרי כשם שנפשי צמאה לך כן רמ"ח אברים שיש בי צמאים לך היכן בארץ ציה ועיף בלי מים, כן בקודש חזיתך ע"כ בקדושה חזיתך לראות עוזך זו פמליא שלך וכבודך והנה ה' נצב עליו, ע"כ. והיא סתום לכאורה מהו ענינו לכאן ומה הכוונה כשם שנפשי כן רמ"ח אברים וכו', ומה ענין ככמהות הללו שהן מצפיין למים.

הנה כבר נודע בשערים שלמימות העבודה היא שיתעורר האדם עצמו מלמטה קודם שיאיר עליו אור העליון ובמעשי התחנות יעורר מים עליונים, כמבואר בטו"ז ריש או"ח שיש ב' מדרגות זו למעלה מזו המדרגה התחתונה היא שאין האדם מסוגל לעבוד את ה' כראוי לבד אלא צריך סיוע דלעילא והסיוע דלעילא מתעורר במעשי התחנות, (וזהו בחינת הוא מעורר השחר) שבמעשי התחנות מעורר הארה עליונה, אבל דוד המלך היה במעלה גדולה מזו שאין צריך כלל לסיוע דלעילא אלא תמיד דבוק בה' אלקיו וכל עבודתו היא בבחינת אתערותא דלתתא בלבד, (והיינו בחינת אין השחר מעיר אותי) ומסיק שם הט"ז שאנו כפי מן ערכנו לפחות נזכה להמשיך הארה עליונה במעשינו מלמטה, יעו"ש. ובכתנות פסים (קדושים) האריך בזה שבדאי גם זו מדרגה גדולה מאוד שיתמיד בה האדם שע"י עבודתו יתעורר ההשפעה העליונה וזהו עיקר עבודת האדם שיוכל להשיגה, והעיקר שלא יצפה רק לאתערותא דלעילא אלא הוא יעורר את השחר, וכשהוא מעורר במעשי התחנות השפעה העליון אז הוא בחינת רחמים וריבוי השפע, אבל כשאנו מתעורר מלמטה אז גורם צמצום ודין ורק ע"י צרות חלילה מתעורר אל ה', והשפע אינו נמשך כראוי, יעו"ש באורך בעומק דבריו.

המורם מכל האמור שיעקר העבודה היא שיתעורר האדם לעבודת ה' באתערותא דלתתא קודם שיאיר עליו מנועם זיוו ית' אלא יתאמץ ויתרפק לעבדו בלבב שלם וכאשר הוא יעשה מלמטה כפי ערכו הקב"ה יאיר עליו מלמעלה ויזכה לעלות מעלה במסילה העולה בית א-ל. אמנם יאמר האדם איך יוכל להתעורר מעצמו לעבודתו ית', בודאי מי שכבר זכה להרגיש בנפשו קרבת אלקים ותענוג רוחני בעבודת ה' בודאי משתוקק לעבוד לפניו עוד ועוד, אבל מה אעשה אני הקטן איש בער ולא ידע וכסיל לא יבין לב אבן בקרבו אינו מתרגש כלל וכלל בעבודת ה' ואיך אוכל לבוא לשערי העבודה כשהחומר שבקרבו מכביד עליו העבודה עד מאוד.

והעצה היעוצה היא כמ"ש הנביא וצדיק באמונתו יחיה, ע"י שמתבונן האדם במאוד מאוד ומדבק מחשבתו עד שיתפעל בלבבו כמה טובות וחסדים הקב"ה מרעיף עליו במתנת חנם שהרי לב יודע מרת נפשו שאינו ראוי לכל החסדים הללו וכו' תן לחכם ויחכם עוד כל אחד יוסיף בדעתו אלה בכה ואלה בכה להרבות במחשבות אמונה כמה חסדי ה' עליו וכמה גדולים מעשי ה' כפי ערך השגתו וכו' וכו', וכאשר מתבונן באמת בכל הדברים הללו אז לבו מתלהב להודות לפניו ולהשלים רצונו על כל החסדים אשר עשה עמו והיה שש ושמח שזוכה לשרת כביכול לפני המלך הגדול אשר לגדולתו אין חקר וכו' וכו', ומבין ומשיג שכמה שיודה לפניו ויעבוד לפניו עדיין לא התחיל כלל לצאת ידי חובתו הן לעומת גדולתו ית' והן לשלם לו על אחת מאלף אלף אלפי אלפים וכו' הטובות נסים ונפלאות אשר עשית עם אבותינו ועמנו וכו'.

ולכן גם כאשר חלילה מתרגש עליו חסרון וצמצום ההשפעה מצדיק עליו את הדין ולא זו בלבד שאינו מתרעם כלל על הנהגת הבורא אלא אדרבה שש ושמח בהנהגתו ית', ויודע ומרגיש באמת ובתמים שכל מה דעבד רחמנא לטב עבדו וכל הענינים אשר עוברים עליו הכל היא רק לטובתו ולטובת נשמתו ולא שייך הנהגה אחרת טובה מזו, כי מה שהקב"ה עושה עמו היא הנהגה הטובה ביותר - תכלית הטוב, וכן כאשר מחשבתו תקועה תמיד בגדלות הבורא ית"ש אז נעשה שפל בעיניו כ"כ עד שכאשר נחסר לו מאומה מעצמיותו וגשמיותו מתיבייש כלל להתאונן עליה ולהתרעם על הנהגתו ית' כי למה נחשב האדם להבל דמה אין ואפס וכו' גרגיר קטן יותר מגרגיר חרדל נגד כל תוקף הבריאה המלאכים הקדושים ועולמות העליונים אשר אין שיעור למספרם, וכל כללות הבריאה הרי הוא ממש כלום כנגדם, ומה לו לבכות ולהלין שאין לו ואין לו

והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלקים. כתיב (בראשית כה) והאבן הזאת אשר שמתני מצבה, שהיא אבן האמונה שנקראת אבן, (וכריה א) על אבן אחת שבעה עינים, (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים כמבואר בפנים הספר (הרוש הבטחון פ' ט"ז), ואמר והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלהים, כי כל מי שיתחזק בו יתברך באמונה, יהיה בית אלהים ממש, כמו שכתוב (שמות ב) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך, ופירש התרגום ירושלמי בכל אתר התידכרו ית שמי קדישא מימרי מתגלי עליכון ומברך יתכון, כי מי ששם שמים שגור בפיו ואמונתו חזקה, הוא עצמו נעשה מושך לשכינת עוזנו יתברך.

(ש"א הקדמה)

והיה העטופים ללבן והקשורים ליעקב, בדרך צחות י"ל, העטופים אלו שתפלתם היא בקרירות ומבקשים להתעטף בכנדים חמים שיהם להם, הם שייכים ללבן, אולם הקשורים אלו הקשורים ודבוקים תמיד בהשי"ת, ואז בעת תפלתם הם מתפללים מתוך המימות והיות ובקול שמעורר הכוונה, הם ליעקב, שייכים להקדושה.

(בסעודת עתיקא קדישא תשכ"ג)

לולי אלקי אבי וגו', כי עתה ריקם שלחתי, הנה יעקב אבינו החזיק את עצמו לאין וכאפס, וכמו שאמר (בראשית לב, יא) קטנתי מכל החסדים ומכל האמת, והיה סבור בדעתו, שעם כל מה שעשה, עדיין לא התחיל מאומה לעשות למען השי"ת, ואשר על כן אמר לולי אלקי אבי, הזכיר כאן אבי, לרמוז שכל מה שעזר לו השי"ת עד הנה זה היה רק מחמת כוחו וזכותו של אביו, כי הוא היה נחוש בדעתו שאינו היה ראוי לכל זה.

(ויצא תשל"ו)

ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך, הכונה, על מדת הבטחון, שזה היה דרכו שסלל לו מיד בהתחלת הדרך כדאיתא במדרש (בריש פרשתינו) שאמר יעקב מאין יבוא עזרי שראה כל הצרות שיעברו עליו בצרת עשיו ובצרת לבן ודינה, ובצרת זרעו עד סוף כל הדורות, הזר ואמר מה אנא מובד סברי מן בוריי חם ושלום לית אנא מובד סברי מן בוריי אלא עזרי מעם ה', וזה הדרך סלל לו ולנו להלך בו עד סוף כל הדורות.

(מתוך רעוא דרעיון תשכ"ט)

והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת וגו', ויבואר ע"ד המדרש (תהלים מה) שאמרו ישראל לפני הקב"ה אימתי אתה גואלנו, אמר להם כשתרדו לירידה התחתונה אותה שעה אני גואל אתכם, וז"ש והיה זרעך כעפר הארץ הכוונה בתכלית השפלות כדיוטא התחתונה, או ופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה, עתיד הקב"ה לגאול אתכם, ואז לאחר ביאת המשיח ונברכו כך כל משפחות האדמה ובורען, כי עדיין לא תתקיים ברכה זו בשלימות רק לאחר ביאת משיח בבי"א.

והחסר לו הרי הוא אין ואפס וכו'.

אמנם כאשר אין האדם מעורר ומאיר את אור האמונה בלבו והאמונה מתיישן בלבו ומדמה בעצמו שהוא מאמין אמיתי שהרי ילדותו מאמין הוא בו ית' ואכן השגתו באמונה היא בבחינת קטנות וילדות שאינו מתפעל ממנה כלל, ולכן כאשר נחסר ממנו איזה גאונות צפורה מיד מתרעם ומקנטר חלילה כלומר אפילו שהאמונה הפנימית שבלבו אינו נותן לו להתרעם להתריס כנגדו ית' חלילה אבל אינו משלים עם ההגת הבורא ית' שתמיד חושב שאם היה כך וכך היה יותר טוב בעבורו מאשר מצבו כהיום הזה ואינו מבין שהנהגת הבורא אתו היא הטובה ביותר - הטוב האמיתי בשבילו להנאתך ולטובתך, ואינו משים על לבו כלל להודות לה' על כל הטוב אשר גמל עמו מינקותו עד היום הזה, ונדמה לו שכל מה שבידו הכל מחויב הוא מכורח המציאות ואינו מתבונן ברוב רחמי וחסדיו ית' עליו, ותמיד חושב על עצמו כמה חסר לו וכמה וכו' ומדמה בנפשו שהוא מרכז העולם ועמוד העולם וכל העולם שלו, ואם נחסר לו מאומה הרי נחסר מכל הבריאה וכו'.

ועל זה אמר הנביא ידע ית' קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן היינו שהשור מכיר בעליו מתוך ההרגל שמכירו ויודעו, והחמור אין לו דעת זו מ"מ מכיר בבעליו ע"י שנותן לו מאכליו - חמור אבוס בעליו, אבל ישראל לא ידע אינם יודעים את רבונם שאינם מתבוננים בגדלותו ית', עמי לא התבונן לפחות לדעת ולהבין חסדי ה' עליהם, (עי' רד"ק ומלבי"ם).

וזהו עיקר עבודת האדם עלי אדמות להעמיק דעתו ולקשר מחשבתו באמונה עד שיתפעל וירגיש הכרת הטוב להשי"ת על כל הטוב אשר גמל עמו וכו' כמדובר באורך ואז יתלהב בלבו לעבודת ה' אפילו שאינו רואה שום ניצוץ אור ה' אלא שרוי בחושך ענן וערפל ואפילה גדולה נופלת עליו, אבל כאשר הוא מתעורר בכל כוחו לעבודו ית' מלמטה מאיר עליו אור העליון מתוך החושך ויתרון האור מתוך החושך, ולא יתייאש עצמו מן הרחמים ולומר הרי ניסיתי ועדיין אינו מגשש באפילה ובחושך וקשה עלי העבודה עד מאוד, ידע שאין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו וכאשר הוא יעשה באמת כפי ערכו בכל יכולתו בודאי הקב"ה יאיר עליו מנועם זיוו ית' ויתענע על ה' ויתלהב בעבודתו.

אולם יש מעלה גדולה מזו שזהו מעלת הצדיקים שמרוב דביקות מחשבתם באמונה רואים במחשך ממש את אור ה' המאיר בכל העולם כולו ומלובש בלבושים הגשמיים ומרוב דביקותם אינם רואים כלל את הלבוש אלא את הפנימי ואין הגשם יכול לחצוץ ולהבדיל ביניהם לבין ה' ומשיגים ברוב חסדי ה' עליהם ובגדלות הבורא ית' ש"ש עד שמתלהבים כ"כ לעבוד לפניו באהבה ויראה עד כלות הנפש ממש, ואין צריכים כלל לסיוע דלעילא שאין הגשם והחומר יכולים לעכב בעדם כלל, אלא אדרבה עובדים את ה' בשני לבבות גם החומר שבקרבם מתלהב ומתלהט אחר ה' ותורתו, וכמ"ש הט"ז המובא לעיל במעלת דוד מלך ישראל שהיה מתעורר מעצמו ולא היה צריך סיוע מלעילא אני מעורר השחר ואין השחר מעיר אותי שאין צריך כלל לסיוע דלעילא להחליש כח החומר מפני שגם החומר שבקרבו מסייע לו לעבודת ה' ברצות ה' דרכי איש גם אויביו זו יצרו ישרים אתו.

ובזה יש להמתק מדרשם ז"ל בנועם צוף צמאה לך נפשי כמה לך בשרי ככמהות הללו שהן מצפין למים, זה רומז לדרגת הצדיקים שצריכים סיוע דלעילא והן כמהין למים העליונים שישקו את העדרים להחיות בהם נפשם בארץ ציה ועיף בלי מים בעוה"ז מקום הסתר העולם ואין רואים גילוי אלקית ע"י התשוקה וההתאמצות זוכים להארה עליונה לרוות ממים חיים אשר נשפע להם מלעילא ע"י מעשיהם התחתונים שמתאמצים ודורשים את ה'.

ורבנן אמרי שיש מדרגה יותר מזו כשם שנפשי צמאה לך כן רמ"ח אברים שיש בי צמאים לך היכן בארץ ציה ועיף בלי מים, שגם במקום חושך וצלמות בלי שום גילוי אלקית אבל מחמת עוצם התשוקה אשר בלבם רשפי אש שלהבת י-ה לרוץ אחר ה' עד שגם רמ"ח אברים הגשמיים צמאים לך ואינם מעכבים עלי את העבודה ואז זוכה להמשיך גם בחשכות ובקטנות הארה גדולה עד מאוד על כן בקדושה חזיתך לראות עוזך וכבודך - והנה ה' נצב עליו.

ומפרשה זו ילמד האדם דעת ומוסר שלא יתייאש מן הרחמים ויאמר הרי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' איני מסוגל לעבוד כראוי מפני התגברות החומר והתגברות כוחות הרעים המתגרים בישראל בנסינות שונות ומשונות ידע שהכל תלוי במעשי התחתונים, וכאשר הוא יתאמץ וישתדל כפי ערכו יזכה לגילוי אור העליון וכל הנסינות יבטלו ממנו ואפילו שרואה האדם זמן וזמנים טובים שאינו זוכה לאור העליון ידע שהכל לטובתו ולטובת נשמתו ורצונו ית' היא שגם בלי סיוע דלעילא לא יתשל מעבודת ה' כפי ערכו וחלילה לא יתרעם על מדותיו ית' וידע ויאמין שהוא ית' א-ל אמונה ואין עוול צדיק וישר הוא והעיקר שיתבונן בגדלות הבורא ולא יחשוב רק על חסרונותיו כי מה הוא ומה הוא בכלל רגירי קטן כמבואר לעיל, וזהו תכלית הבריאה שיהיה בתשובה ובטוב עצמיותו ויחשב בחשבונו כי עולם בינו לבין קונו כמה שיגלו לפניו תורה ומעשים טובים כראוי בהצנע לכת בלי שום פניה וכו"ב או אז ישפיל עצמו לפני ה' ולא יבכה כל היום על חסרונותיו ובפרט בזמנים הללו אשר צריכים שמירה עליונה על כל צעד ושעל הן בארה"ק והן בחו"ל צריך האדם להתחזק באמונה ולא יתלה במקרי העולם אלא יתעורר לאמונה ועבודת ה' ואז יזכה לשמירה עליונה, ויה"ר שכוחו של יעקב אבינו לא מת שנמשך כל הדרור ימשך עלינו וימתקו הדינים מעל כל ישראל, וזוכה להשפעות טובות הרחבת הדעת ומנוחת הנפש וקרבת אלקים וזוכה בקרוב להתגלות כבוד"ש בב"א.

על הפרשה

פנינים קצרים, ציצים ופרחים, על הפרשה נאמרים, מלוקט משדה תורתו של כ"ק מרוז אדמו"ר שליט"א

ויפגע במקום.

וברש"י בשם רז"ל שתיקן תפלת ערבית, ויש לבאר, דהנה מיד אחר שחזר וקפצה לו הארץ מיד שקעה חמה שלא בעונתה ונעשה חושך בעולם, והרגיש יעקב אבינו עצמו מרוחק קצת, שהרי אחרי שהיה צריך לברוח מבית אביו ועשו נשאר במקומו וביכלתו לקיים מצות כיבוד אב, ורק הוא מרוחק ממקומו וצריך לגלות למקום שאין מכירים אותו ולדור בבית רשע ועוד זאת שיבוא לשם בידים ריקנות מכל נכסים, היפוך מאליעזר שבא עם י גמלים וכו', וגם בעת שעבר בהר המוריה שכח מלהתפלל שם, ומאין יבוא עזרי, ועתה אחרי הנס מיד שהגיע למקום הקודש נעשה חושך ואפלה ושקעה חמה שלא בעונתה, והיה יכול ליפול לעצבות, כידוע שחוט השערה מפסיק משפלות רוח לעצבות, והתחזק יעקב אבינו עצמו והבין שמן השמים רוצים שיתקן תפלת ערבית, ומובנה של תפלת ערבית, שלא יתיאש ולא ישבר לבו בקרבו בעת שמרגיש עצמו מרוחק ובתוך החושך ובחי' לילה, רק גם בעת החושך ולילה ואפילה יזכור מהשי"ת ויודה לו והתפלל אליו, וביכות ההתחזקות ותיקון תפלתו זכה לגילוי שכינה ולחלום מראות הסולם.

וישכב במקום ההוא.

הנה הב"ח בהל' סוכה (סוף סימן תר"ל) מבאר על הא דאיתא שם בטור שיש שמדקדקים לשים הדפנות דרך גדילתן ומסביר הב"ח דלפ"ז לכאן גם הסכך היה צריך להיות גדילתו, ומת' דהיפוך מדרך גדילתו הוא רק כשמהופך אבל כשהם שוכבים הם נקרא דרך רביתיהו דרך גדילתו כי כן מצאנו הרבה פעמים שהענפים שוכבים בעת גדילתו על הארץ, וכן הדפנות לפי שיטה זו פסול רק אם מהפכן אבל בדרך שכיבה הן הן דרך גדילתו, עיי"ש.

ולפ"ז יש לפרש הענין אצל יעקב אבינו, שכ' וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא, שברוך כל האדם בעת שישן הרי המוחין שלו בבחי' שינה ואינו בדעתו המלאה, אולם יעקב אבינו אפי' בעת ששכב היה דרך גדילתו, והיינו שאפי' בעת שישנתו הקדוש היו המוחין באותו בחי' כשעומד וקוף וער, ולכן השיג מראות אלקים וגילוי שכינה בעת שינה זו.

וילך שם כי בא וגו'.

וברש"י בשם רז"ל איהו עד חרן אזל, כי מטא לחרן אמר אפשר שעברתי על מקום שהתפללו אבותי ולא התפללתי בו, ירב דעתיה למהדר וחזר עד בית אל וקפצה לו הארץ, ע"כ.

וי"ל בהקדם מ"ש הרה"ק מהר"ם מנעשכיו ז"ע בענין תפלת אליהו הנביא בהר הכרמל שהתפלל ענני ענני וגו', וארז"ל (ברכות ו) ענני שתרד אש מן השמים וענני שלא יאמרו מעשה כשפים הם, וקשה אם עדיין הוצרך להתפלל שיהא בעיניהם קידוש השם יתפלל כפשוטו שיסיר השי"ת מעליהם מהשבה זו להאמין בנביאי הבעל, אך הענין דמה שהאדם כבר נכשל בו אין הדבר תלוי אלא בתשובה לשבור יצרו בקרבו, משא"כ מה שלא נכשל בו עדיין, ולזה אחרי שנכשלו לא היה יכול להתפלל כבר שיסיר המנוע לגמרי רק התפלל שלא ישלחו בזה שלא יאמרו מעשה כשפים הם, עכ"ה"ק.

ובזה י"ל שכע"ז היה הענין אצל יעקב אבינו ע"ה ג"כ, דעתה אחרי שכבר עבר על מקום שהתפללו אבותיו ולא התפלל שם היה הדבר תלוי כבר בהשתוקקותו ולכן לא הזכירוהו והלך כך עד לחרן, אולם ברגע שיהיה דעתיה למהדר והשתוקק להתפלל בנחלת אבות מיד נעשה לו נס קפצה לו הארץ.

סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה.

ובבעה"ט איתא שסולם הוא כמס' ממו"ן, וי"ל הענין, דאם רוצה אדם להבחין אם עשור ורוב ממנו הם בבחי' לשם שמים ולא יזיק לו העושר בבחי' עושר שמור לבעליו לרעתו, רק אדרבה שראשו מגיע השמימה ואינו מפריע לו בעבודה, זהו רק אם הסולם מוצב ארצה, שאינו מתגאה בממונו ואינו רודף אחר הכבוד, ואינו סובר לו שמגיע לו עוד ועוד, ואז סימן שראשו מגיע השמימה, שאינו טועה בדרכו רק אדרבה שמרחיב דעתו לתורה ועבודה וביכלתו להתגבר על נסיון העושר ולהתעלות במעלות התורה והעבודה, אולם אם אין הסולם מוצב ארצה, שממונו מפריע לו מלהתבטל ולהשפיל עצמו, רק אדרבה כל מה שמשיג יותר נעשה יותר בעל כבוד ומושכו ממנו לארציות ולעניני העוה"ז אז אין ראשו מגיע השמימה ושמור לו לרעתו ח"ו.

המשך מעמוד ו'

אח"כ באו להרה"ק שלקבל ממנו דרישה וחקירה, והראה להם הרה"ק לדעת שכל המלשינות הם שוא ושקר, וכי החשבונות הוא רק צדקה שעושים עם עניי אה"ק כנ"ל, וע"ד הצעטיל אמר שאמת הדבר שהתלמידים עזרו לו אז בנסעו לביתו, כי היה אז בעוני גדול מטלטול הדרך שהיה להם בעת המלחמה שכל רכושם וביתם שנשאר בלאדי נשרפו, אבל לא בסך גדול כזה, כי בהמכתב יש זיוף שאות ק' הוסיפו המלשינים כו', וכשהובא הדבר לפני הגענעראל גובערנאטור נכנס הדבר בלבו שכן הוא נכון הדבר, וצוה שיבא הרה"ק אליו ויעמוד לפניו עם המלשינים ביחד ועין בעין יראו זה את זה ויראה מי יכחיש את מי ודברי מי יצדקו.

בבוא היום לבש הרה"ק בגדי כבוד בגדיו הלבנים של שבת, ותוארו היה כמלאך ה' צבאות, ונסע להמשפט על מרכבה כבודה, והחסידיים בראותם זה נתפחדו מאד פן יחרה זאת להגענעראל גובערנאטור שהוא מתנהג בכבוד, אך לא כן היה כי בבואו לשם כאשר ראה את יפיו והוד תוארו מצא חן בעיניו וכבדו מאד, וצוה להגיש עבורו כסא לישב, אח"כ בא המלשין מוויטעבסק והתחיל הרה"ק לטעון עמו ולדבר עמו קשות, וטען עמו זמן רב, ואח"כ בעת שהתחיל האיש לדבר פיו הכשילו ויאמר לו רבי כו', ואז אמר הרה"ק להגענעראל גובערנאטור: ראה נא אי' איפה פיהו שאמר עלי שאני רמאי ומורד ועכשיו אמר 'רבי' וקושטא קאי, והאיש לא מצא ידיו ורגליו, וכל דבריו היה בלי דת לגמרי, עד שהגענעראל גובערנאטור א"ל די לך לנבוח, והלך משם בכלימה והרה"ק נסע משם בכבוד גדול.

ובהגיע חדש כסלו הוא החדש של גאולה שבו גם יצא לחפשי ממאסרו הרה"ק בעל התניא ז"ע ב' פעמים, אז נפקדו גם בנו ותלמידו שגם הם יצאו ממאסרם בחדש זה הרה"ק משטראשיעליע יצא ממאסרו בר"ח כסלו והרה"ק יצא ממאסרו ביר"ד כסלו. וסיבת השחרור היה כי בעת שהרה"ק עשה קידוש בליל ש"ק בהתלהבות גדולה כדרכו, ונזדמן שם אחד מהשרים וראה זאת והלך וסיפר זאת להגענעראל גובערנאטור שהרב הוא איש אלקי וא"כ הרי מובן הדבר שאיש אלקי אינו מהפושעים והמורדים כו'. ועי"ז הוקל דינו מעט.

כמו כן עשה הרה"ק השתדלות ע"י ששלח ע"י בנותיו פראשעניע (ספרו בד קודש לזכרו ולתשורה) להגענעראל גובערנאטור וכאשר הגישו בנותיו הפראשעניע והגענעראל קראה וישרה מאד בעיניו, וגם הבנות התחילו לבכות במר נפשם, אז אמר להם למה זה תבכו, לכו לביתכם לשלום ופניכם לא יהיה לכם עוד, כי חיש מהר יצא אביכם ממאסרו. וכן היה שהגענעראל מיהר דברו לאמר לאסורים צאו כו', ועד שבאו הבנות לבית מושב הרה"ק כבר הגיע הפקודה להסיר משמרת האנשי חיל משם, והבית נתמלא מאנשי הרה"ק ישב תיכף ואמר דברי תורה וחסידות והיום הזה נקבע אצל תלמידיו ליו"ט ומשתה ושמחה.

וראו לציין שגם למלשינים לא היה תקוה ששילם להם ה' ג"כ כמפעלם, כי האיש ההוא מוויטעבסק שהיה מגבירי העיר ואציליה, העני אח"כ מאד וגם נעשה שיכור גדול חובק אשפתות, [ובי"ד כסלו כשהיו התלמידים חוגגים ושותים לחיים עבור שמחת היציאה מבית האסורים, היה בא השיכור ואומר הלא אני עשיתי לכם השמחה תנו לי שכרי כו', והיו משקים אותו עד שהיה נופל שיכור כמנהגו.

את מספר ימין אמלא

ביום ט' כסליו דשנת תקפ"ח כשנתמלאו להרה"ק כ"ד שנה מיום ליום, ונתקיים בו הפסוק את מספר ימין אמלא שאמרו רבותינו ז"ל ע"ז שהקב"ה ממלא שנותיהן של צדיקים מיום ליום, אחרי אמירת ג' דרושים ע"פ דרך החסידות, עלתה נשמתו לגנזי מרומים, והשמחה של י' כסלו נהפך בשנה ההוא לבכי אבל ומספד ונקבר בניעזין (פלך שטרעניגאו)

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

ברכת מזל טוב חמה ולבנית

ברגשי גיל וחדוה משגרים אנו ברכת מזל טוב לחברינו היקר והנעלה, הקובע עתים לתורה תמידין כסדרן, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה עסקן נמרץ, לבו ער לעזור לזולת, זך הרעיון וברוך הכשרון, כליל המעלות ה"ה

הר"ר **יעקב קאפיל העלער** שליט"א

לרגל שמחת לבו בהולדת בתו למז"ט

יהא רעוא שיזכה לראות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצי"ח מתוך שובע שמחות ובריות גופא, וגיל ורננה ברוב שפע והצלחה מרובה, עדי נזכה להתגלות כבוד מלכות שמים, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו באמור לעיון מלך אלקיך בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

כברכת חבריך

משה יעקב גרינפעלד אליעזר סאמעט

גדול העונה: אחיך, יוסף יהודה

מזל טוב וגדיא יאה

ברגשי גיל ושמחה מברכים אנו בזה ברכת מזל טוב חמה לידידינו כביר המעש ורב הפעלים, יראת ה' היא אוצרו, מוכתר בנימוסין ולו יאה קילוסין, עסקן נמרץ ומסור בלב ונפש למען גליונינו הנכבד בארה"ב, ה"ה

הרה"ה **יואל אשר קרויס** שליט"א

יו"ר מערכת "דברות קודש" בארה"ב וקאנדא

לרגל השמחה שבמעונו בהולדת בתו תחי'

יה"ר שירוה רוב נחת דקדושה ברוב הצלחה וסייעתא דשמיא, ולהמשיך בפעליו הברוכים, ואך טוב וחסד ירדפוהו כל הימים, עדי נזכה בקרוב לביאת בן דוד גואלינו בב"א.

כברכת

המערכת

ברכת מזל טוב נאמנה

ברוב שמחה וברגשי לבבינו נביע בזה ברכתנו לאחינו היקר והנעלה, איש חמודות ורב תבונות, אהוב על כל יודעיו ומכיריו,

הר"ר **יעקב קאפיל העלער** שליט"א

ולאבינו היקר לבו ער לכל דבר שבקדושה

הרה"ח **רפאל צבי מיכל העלער** שליט"א

לרגל השמחה בהולדת הבת / הנכדה שתחי'

יהא רעוא שיזכה לבנות בית נאמן בישראל דורות ישרים ומבורכים, ואך טוב וחסד ירדפוהו בכל מעשי ידיו, עדי נזכה בקרוב לביאת בן דוד גואלינו בב"א.

כברכת אחיך / בניך

חיים אשר, מאיר, יוסף יהודה, אהרן, אברהם יצחק.

חדות ישועות יעק"ב

יעלה ויבוא על האברך הנעלה, ברכת מזל טוב וגדיא יאה, בקול אדיר והוק
עיל ארגונינו, מוהאל עד כלה מונחת על שכמו, משך השנה כולה ביממא ולילא
קנה לו שמו הטוב, בקבלו את כ"א בסבר פנים יפות ומסבירות, ללא הרפ
בריך הכשרון ווך הרעיון איש האשכולות והתבונות, מסור ונאמן למען הכלל

ה"ה האברך המוכשר והנעלה
מוה"ר יעקב קאפיל העלער שליט"א

רוח החיה דארגונינו בימי ל"ג בעומר באתרא קדישא מירון
לאלפי ורבנות העולים לציון התנ"א רשב"י ביום ההילולא
לרגל הולדת בתו למזל טוב

מעומק הלב הברכה שלוחה, בצירוף תפלה, שיזכה לראות ממנה רוב נחת דקדושה, לאו"ט
זכות הרשב"י יעמוד לימינו, מכל טוב להשביענו, לראות ברכה והצלחה בכל משלה יד
לבניו בית המקדש נזכה כולנו, ולביאת משיחנו, ומלכינו בראשינו, בימינו בקרוב

המברך ומאחל נאמנה בשם כל העובדים בהנהלת הארגון
אביך
צבי מיכל העלער

הסדר: רחוב שכני ישראל 35 | טל: 02-5811575 | 0504152270 | 02-5811571 | 4152270@gmail.com | ס"ל

בית המדרש "תולדות אהרן"

- לאנדאן -
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ברשות בנו הגה"צ אבר"ק שליט"א

ברכת מזל טוב

כבוד ידידינו הרבני הנגיד המרומם
נדיב ושוע בונה עולמות של תורה
וחסד, רחום ומוקיר רבנן ואיהו גופיה
צורבא מדרבנן, עתיר המעש עמוס
במעשים טובים ומוכתר בשם טוב, ה"ה

כש"ת מוה"ר יוסף יצחק ראזנבוים שליט"א
אבי" בעיה"ת לעיקוואד יצ"ו

לרגל שמחת נשואי בנו החתן כמר ישראל נ"י למז"ט

ויהא רעוא מן קדם מרא דבשמיא שיזכה לראות
רב תענוג ונחת דקדושה מכל יוצ"ח והזיווג יעלה
יפה כגפן פורחת ורוכב בערבות יהא בעזרתו
שיזכה להמשיך פעליו הכבירים לשם ולתפארת
בברכה והצלחה והרחבת הדעת בבריות גופא
ונהורא מעליא, וסייעתא דשמיא בכל העינים.

המברכים בשם מורינו האב"ד שליט"א
הנהלת הקהילה

ברכת מז"ט נאמנה

מעומק לבי אשגור בזה ברכת מזל טוב חמה ולבבית קדם
חברי היקר והנעלה, מוכתר בנימוסין ולו יאה קילוסין,
גריס באורייתא תדירא, מסור למען הזולת, ה"ה

הר"ד יהושע ברמ"א קרויס שליט"א

לרגל השמחה במעונו בהולדת בתו הבכירה תחי'

יה"ר שירוה רוב נחת דקדושה ממנה ולגלדה לחנכה לבעל תורה
ולחופה וליראת שמים, עדי נזכה בקרוב לביאת משיחנו בב"א.

המברך בלונ"ה

משה בר"ש ברוין

ברכת מזל טוב נאמנה

מעומק לבינו שלוחה בזה ברכת מזל טוב לידידנו
היקר המסור לזולת, ממשכימי קום, הקובע
עיתים לתורה מידי יום ביומו, ה"ה

הר"ד יעקב קאפיל העלער שליט"א

לרגל השמחה במעונו בהולדת הבת תחי'

יה"ר שירוה רוב נחת ממנה, ואך טוב וחסד ירדפוהו כל הימים,
עדי נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א.

כברכת: שמעון ברוין, מיכאל אליעזר שפיצער

גדול העונה: החברותא: שלמה אלימלך גרינפעלד

נאך

בס"ד

דעם וואס די האסט הנאה
געהאט פון לערנען אין מיר.

חאטש טו מיר א טובה, זע אז נאך איינער זאל
קענען לערענען אין מיר, און לייג מיר צוריק אין
ספרים שאפע.

אין איך בעט דיר, לאמיר נישט איבער אליין אויפ'ן
טיש. סיי מ' לערנט נישט אין מיר, אין סיי ס'
קומט צו חילול הספרים ח"ו.

די ספרים בעטן זיך ביי אונז ברחמים
לייג אונז צוריק אין שאפע
ס'געדיערט סה"כ נאר איין מינוט

ברכת מזל טוב נאמנה

מקרב לבי פנימה קול ברכה ארימה, לידידי היקר והנעלה, בעל מדות תרומיות,
אהוב למעלה ונחמד למטה, נוח לשמים ולבריות, ה"ה

הר"ד יעקב קאפיל העלער שליט"א

לרגל השמחה במעונו בהולדת בתו תחי'

יהא רעוא שירוה רוב נחת ממנה, ואך טוב וחסד ירדפוהו כל הימים,
עדי נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א.

המברך בלונ"ה: יהזקאל שרגא קאהן

הילולא דצדיקיא

הרה"ק דובער מליבאוויטש בהרב שניאור זלמן זצק"ל
נלב"ע ט' כסליו תקפ"ח

זרח השמש

הרה"ק רבי דובער מליבאוויטש בנו בחירו וממלא מקומו של הרב בעל התניא ז"ע, נולד ביום ט' כסליו בשנת תקל"ד, תוך י"ב חודש מהסתלקות של רבו של אביו הק' ה"ה מרן הגה"ק המגיד ממעזריטש ז"ע, (שנפטר ב"ט כסליו תקל"ג), והוא נשא את שמו הק' דוב בער.

זה הקטן

מיום עמדו על דעתו לא הביט כלל על חמודות העולם ולא היו נחשבים אצלו גם לטפל דטפל, רק בתורת ד' דבקה נפשו והיה שוקד בשקידה נפלאה על דלתי התורה והחכמה בנגלה ובחסידות, יחד עם הרה"ק ר' אהרן מסטראשאליע ז"ע, ששניהם קיבלו תורה מפי מורם ורבים – הרה"ק הבעל התניא ז"ע, והרה"ק היה בבחינת בור סיד שאינו מאבד טיפה, שלא הפסיד ולא שכח אף דיבור אחד מה ששמע מאביו הק'.

לפעמים היה אביו הק' רוצה להגדיל חשקו וצמאנו לדברי תורה וחסידות, וע"כ היה מונע את עצמו מלגלות לו דברי תורתו והדרכתו, אך הרה"ק לא מצא מנוח ולא התייאש לעצמו אלא היה הולך לדרוש ולחקור אצל תלמידיו ומקורביו של אביו, מה נתן ומה הוסיף אביו הק' להם את הדרך אשר יעשו, [וכן לפעמים היה שולח לשאול את אחותו הרבנית פריידא שתלך לשאול אביה שאלות מסוימות].

מד' יצא הדבר

על אופן השידוכין של הרה"ק מסופר בספרי התולדות של אדמורי" ליובאוויטש, שכשהגיע הרה"ק לפרק האיש מקדש, הציעו לו אז כמה הצעות לטובה, בתוכם מכמה אנשים חשובים ועשירים שראו לעצמם זכות לזכות באוצר הגון כזה, אבל בסופו של דבר יצא הדבר לפועל שהרה"ק נשא לאשה בת מלמד עני אחד. וגופא דעובדא הכי הוה: שאחד מתלמידיו המיוחדים של הרה"ק בעל התניא, היה מלמד דרדקי והיה לו בביתו חמש בנות שבגרו. פעם אחת כשנכנס הרה"ק בעל התניא, ושאלו רבו מדוע אתה לא משיא את בנותיך, והשיב המלמד כי באמת הם כבר בגרו ורצה כבר מאז להשיאם, אבל אף אחד אינו רוצה להשתדך אתו מרוב עניותו ונענה לו הבעל התניא ז"ע א"כ אני אשתדך אתך ואז הרי ימצאו קופצים שירצו גם הם להשתדך עמך, ואכן כן היה.

הנחילני אבי הון יקר

ברבות הימים מנה הרה"ק הבעל התניא את בנו הרה"ק שישפיע על התלמידים, ויהיה להם לאב ומורה בתורה ובחסידות, ואכן שיכל הרה"ק את ידיו בהדרכת התלמידים, וע"ז זכה שאביו הק' דלה אותן והשקוה ביסודות דרכי החסידות. ויעיד על זה דבריו של הרה"ק במכתב לאחד התלמידים בה כתב בזה"ל: תהלה לקל הנחילני אאמור"ר ז"ל כל הון יקר

ונעים מזומנים ממתיקות ופנימיות רזין דאורייתא, אשר באמת ובאמונה אם יחנני ד' לקבלם בנפשי, השפלה לעומקם, אני אומר קבלתי עולמי אינני רוצה יותר כו', והעיקר ביאור תורותיו שמאירים וחיים הם ממקור נביעתם כמו בעודו בחיים חיותו ז"ל ממש, וביתר שאת וביתר עז כו', כי ד' הטובה עלי בכל דברו קדשו חדשים המה ממקורם כו' ולא חלו בו ידי זרים זולתו וכו', ע"כ מהמכתב בענין מה שלמד וקיבל מאביו הק'.

במקום גדולתו

חוץ מגאונותו של הרה"ק בנגלה שהיה גאון גדול ובקי מאד עד להפליא, וכמו שהעיד חתנו וממלא מקומו הרה"ק בעל צמח צדק ז"ע, שאם היה הרה"ק בזמן הגאונים היה נחשב כאחד מהם. ותלמידו הגה"ח ר' אלי' יוסף מדריבין ז"ע אמר פעם כי באמת היה הרה"ק גדול בנגלה יותר מבחסידות, אלא מפני שהרה"ק היה הצנע לכת והצניע את מעשיו, ע"כ היה נמצא שבדבר שהיה גדול ביותר הצליח עדיין להסתיר מעשיו ולכן בנגלה הסתיר מעשיו, אבל בחסידות כבר לא הצליח להסתיר ולכן נודע ביהודה גדול שמו בעיקר בחסידות.

ודע מה שתשיב

כדי לידע גדולתו של הרה"ק בבקיות בש"ס ופוסקים, ראוי לציין עובדא בה הראה הרה"ק עוזו ובקיותו בחדרי התורה, היה זאת כשביקר הרה"ק בעיר פאלצק, וכיבדו את הרה"ק לדרוש בביהמ"ד הגדול דאשכנזים, ודרש על הפסוק ותאמר ציון עזבני ה' ואד' שכחני, ודיבר שהענין הוא, כי בפסוק זה מרומז ב' פעמים שם הוי"ה (המרומז לרחמים). והיה שם כמה מתנגדים אשר מלאו פיהם שחוק כי הרי בפסוק כתוב "ואד" שכחני, אבל כשהגיעו דברי ריבות אלו לאזני הרה"ק, השיב שיעיניו בדברי התוס' בראש השנה (דף י"ז ע"ב), שהביאו התוס' מהפסיקתא שכתב דשם הב' דכאן שכתבי ואד' הוא גכ' שם הוי"ה ודברי דרוש שאמר היה ע"פ דעת הפסיקתא ההיא, ואז כבשו פניהם בקרע.

ועל דרך זה היה עוד כמה מעשיות כאלו בעיר שקלאוו ועוד, שהוכיח הרה"ק כי גם עם לימוד החסידות עדיין בקי הוא גם בנגלה.

חסיד הוא

פרשת גדולתו של הרה"ק התבטאה גם בתורת החסידות (דא"ח) אשר הפלאתו בדיבורי חסידות היה עד למאוד, וכמו שרואים מהספרים אשר חיבר לטהרה, בהם הפליא בעצה והגדיל בתושיה בתורת החסידות והדברי חסידות היו לו לחיות עצמי ממש, וכמו שניסו הרופאים בעת חלישותו סמוך לפטירתו דכשנתנו לו רשות לדרוש בחסידות התגבר מחליו וכו'.

ויפה העיד עליו חתנו ומ"מ הרה"ק בעל צמח

צדק ז"ע "שאם היו חותכים אצבעו של הרה"ק לא היה נוטף ממנו דם כי אם דברי חסידות".

כמו כן מסופר שבתורת החסידות היה הרבה דברים שהרה"ק הבעל התניא ז"ע מנע מלגלות והרה"ק דרשו בפניו כל, ונענה ע"ז אביו הק': מה אעשה, הרי כתיב דור דור ודורשיו, ואפשר שהגיע כבר הדור לדורו של בני.

יברוך וישמך

בעת שעשה הרה"ק נישואין לבתו עם נכד הרה"ק מבארדיטשוב (שנישאה להרב יקותיאל זלמן בן הרב ר' יוסף בונם זצ"ל חתן הרה"ק מבארדיטשוב ז"ע) ונסע זקן הכלה הרה"ק מבארדיטשוב ז"ע להשתתף בהחתונה. באמצע החתונה ביקש הרה"ק מבארדיטשוב להרה"ק הבעל התניא ז"ע שיצווה לבנו הרה"ק לומר לפניו דברי תורה וחסידות, וכן היה שהתחיל הרה"ק לומר דברי קדשו, והרה"ק מבארדיטשוב ז"ע ישב ושמע את הדברי חסידות בהתפעלות גדולה, והנה לאחר שגמר הרה"ק את הדרוש, לקח הרה"ק מבארדיטשוב את הטלית קטן שלו והניחו על ראש הרה"ק ואמר לו בזה"ל: מלאכים ושרפים לא יתנו לך עין הרע וכו'.

כמעין הנובע

בענין אמירת הדברי חסידות גם מסופר שאופן האמירה היתה ממש שלא כדרך הטבע, כי היה יכול לפעמים לומר בשבת אחת הרבה פעמים דברי חסידות, וכל פעם היה מתמשך לכמה שעות, ובימים טובים היה אומר בריבוי יותר, עד שהשומעים היו נלאים משמוע ומוחם היה קטן מהכיל והוא הקדוש לא היה נלאה כלל. פעם אחת בחג השבועות אמר ר"א פעמים דברי חסידות בריבוי גדול ונכנס אליו דודו הקדוש הרר"ל מייאנאוויטש זצ"ל (אחיו של הרה"ק הבעל התניא ז"ע) וא"ל לאו כל מוחא סביל (ניט אלע האבין דיין קאפ כו'). ופעם א' בשמחת תורה אמר הרבה פעמים מאד דברי חסידות, והחסידים לא אכלו כל היום וגם בלילה במוצאי יו"ט אמר הרבה דברי חסידות, ואח"כ באמצע הלילה של מוצאי יו"ט פנה ואמר להם עתה לכו ותקיימו שמחת יו"ט כו'.

זכות אדונינו בר יוחאי

בספרי התולדות של אדמורי" ליובאוויטש מובא, שאף כי בכל השנה ראו אצלו מופתים וישועות לבני ישראל מ"מ ביום ל"ג בעומר היה הדבר במידה יתירה, כי בכל שנה היה יוצא ביום ל"ג בעומר אל השדה, ואף שלא עשה שם סעודה, מ"מ היה לוקח עמו משקה (אף כי היה אסור עליו מטעמי בריאות) והיה עושה לחיים שם עם החסידים, ובאותה שעה היו רואים אצלו הרבה מופתים וברובם לענין פקידת זש"ק.

צורתא דזוזא

אחד מנכדיו הרבנים אמר על הרה"ק שהוא היה בתכלית העילוי והדביקות כו', ולא היה יודע

בצורתא דמטבע. ואמר הרה"ק שגשמיות של המטבע הוא דבר שאינו מזוכך, אם זה באופן שאין משתמש בהמטבע לצדקה ולעניני קדושה - והוא חומר גס שעלול לפתות להאדם שכוחו ועוצם ידו עשה את החיל הזה, ויכול להביאו לידי גאווה והתנשאות.

שם אתה מוצא ענוותנות

כיון שנגענו במקצת אפס קצהו מגדולתו של הרה"ק, שם אתה מוצא ענוותנותו, שהיה בעיני עצמו שפל ונבזה, עד כדי כך שכשעמדו להדפיס אחד מספרי הרה"ק, ובאו ושאלו לחתנו הרה"ק בעל צמח צדק ז"ע, איזה תוארים לכתוב על הרה"ק, והורה הצמח צדק שיכתבו "שהיה עניו" וכו'.

עטרה לראש

הנה בעת המלחמה ברח הרה"ק יחד עם אביו הק' לערי רוסיא הפנימית, וכשהושקט רעש המלחמה והונח להם מעט, שלח אותו אביו הק' לעיר קרעמענצוג לשכור דירות עבורם עד אחר החורף, ובשהותו שם בעיר קרעמענצוג נפטר עליו אביו הרה"ק הבעל התניא ז"ע, והגיעה לו הידיעה לשם, ואחר הלוייה כשהובילו את אביו הק' לקבורה בעיר האדיץ, קבע הרה"ק את דירתו בעיר קרעמענצוג, והיה שם עד אחר הפסח, אבל לאחר הפסח שלחו התלמידים שליחים לקרעמענצוג לבקשו שישוב בחזרה ולמלאות מקום אביו הקדוש ואכן בדעתו היה לחזור ללאדי (מקום מגור אביו), אך לא אסתיעיא מילתא כי כיון שבעת רעש המלחמה נשרפה עיר לאדי ואנשי העיר שבנו את הבנינים מחדש תפסו והחזיקו במגרש של דירת אביו הק' ובנו עליהם בנינים שלהם, ולכן קבע איתן מושבו בעיר ליובאוויטש, (כי שר העיר ליובאוויטש שלח לבקשו שיקבע משכנו בעירו).

שם בליובאוויטש התחיל הרה"ק להפיץ מעיינותיו חוצה בדברי חסידות שהנחילו אביו הק' ובתוספת ביאור כי ד' הטובה עליו, והמוני בני ישראל היו נוהרים אליו מכל עבר ופינה לשותות בצמא את דבר קדשו, ולדרוש עצה מפיו ברוחניות ובגשמיות, והנהגת נשיאותו היתה ברמה, ועל כל דבר בכלל ובפרט היה נותן פקודתו והדבר היה יוצא תיכף לפעול, וביחוד הזדקק בדברים שבין אדם לחבירו (שלא יהיה קטטה וריב בין אחד להשני).

עמו אנכי בצרה

בענין גודל התקשרותו לתלמידיו בלב ונפש תעיד העובדא הבאה, שפעם אחת בא אליו אחד מהנערים וביקש ממנו תשובה על חטאיו שחטא, והרעים עליו הרה"ק בתוכחת מגולה ובאהבה נסתרת שישוב בתשובה על חטאיו ולא ישוב לכסלו, אח"כ גילה הרה"ק את זרוע קדשו לעיניו, ואמר לו, הלא תראה שצפד עורי על עצמי ויבש כעץ, וכל זה הוא מהחטאים שלך!.

מצא בו מנוח

כיון שחלוש היה בטבעו מעודו, ובמשך ימי רבנותו נחלש יותר ויותר כי הוא היה משתתף מאוד בצער כאו"א ברוחניות ובגשמיות, וצערם היה נוגע לו עד הנפש ממש (וכנ"ל), והתדרדר בריאותו עד למאוד, ע"כ הסכימו הרופאים שישע למרחצאות

החמים לרפואתו, ונסע בקיץ תקפ"ה לקארלסבאד ושהה שם כל הקיץ עד שחזר שם בעז"ה לבריאותו, ובא לביתו על חג הסוכות דשנת תקפ"ו שלם בגופו ושלם בתורתו, כי התחיל לומר בחזרה הדברי חסידות כמקודם, והתקבצו אליו על חג הסוכות מכל העיירות מסביב ודרש הרבה דברי חסידות בריבוי פעמים כדרכו בקודש והיה הוא וכל התלמידים בשמחה רבה ועצומה על כי נתקיים הפסוק וקוי ה' יחליפו כח.

בפי ישרים תתוכם

ראוי לציין שבדרך נסיעתו לקארלסבאד היה אצל הגאון הגדול רבי עקיבא אייגער זצ"ל ונתקבל ממנו בכבוד גדול, וכן שם בקארלסבאד המתיק שיח ביחד עם הגאון ר' מרדכי באנעט זצ"ל שגם שהה שם לצורך רפואה, ופלפל עמו הרבה בנגלה ודברי חסידות, עד שנתפעל הגאון ר"מ באנעט מאוד ממנו והיה בטל לפניו כחסיד בן כ' שנה.

אסירי עני וברזל

כיון שחלק ממסכת חייו של הרה"ק היה זמן ישיבתו במאסר שנעצר משום הלשנה ועלילה, ע"כ נעתיק בקיצור השתלשלות הענינים כפי הנדפס בספר 'בית רבי':

אחר שחזר הרה"ק לביתו מהמרחצאות בשלום, בקש לישב בשלוה ולא הניחוהו כמארז"ל לא דיין לצדיקים כו' כי קפץ עליו רוגזו של המלשינות, כי נתעורר אז איש אחד בן בליעל מעיר וויטעבסק והלשינו בפני הגענעראל גובערנאטור דפלך וויטעבסק חיוואנסקי מעין המלשינות שהיה על אביו הקדוש בעל התניא ז"ע, וסיבת ההלשנה היה כי הוא היה מנכדי וויטעבסק ואיש עשיר, והיה ש"ב של הרה"ק ממשפחת אמו, והיטב חרה לו על עדת החסידים בכלל ועל הרה"ק בפרט שהפיץ תורת החסידות, וע"כ נתן עיניו בהרה"ק להלשינו, והתחבר עמו איש בליעל בדומה לו ב"א של הרה"ח המפורסם ר' פנחס שקלאווער זלה"ה שהיה לו לעזר לבצע מעשהו הרעה.

וגופא דעובדא הכי הוה, כי כפי שכתבנו לעיל שכשנפטר אביו הק' היה אז הרה"ק בקרעמענצוק, ושלחו התלמידים אחריו שיבוא למדינתו למלא מקומו של אביו, ואז היה הוא עם כל משפחת אביו הבעל התניא בעוני גדול כי כל מה שהיה לו הם הניחו בלאדי בברחם בעת המלחמה, ונאבד שם הכל, וגם הבנינים נשרפו, ואף מגרש ביתם גזלו להם, ומה שהיה להם איזה כסף מזומן הוציאו על הוצאות הנסיעה, ונשארו ממש בעירום ובחוסר כל, וע"כ בעת שנסע למדינתו הושיטו אנ"ש עזרתם לו ביד פתוחה ועין טובה בכל מקום בואו להחזיקו ולתומכו, ועד בואו לליובאוויטש נתקבץ כבר סך גדול של כמה אלפים ר"כ, ובבואו לביתו הוסכם בדעתו לחלק מזה הכסף לכל בני משפחתו העניים, וכתב מכתב לתלמידו הרה"ח ר' פנחס שקלאווער, שהיות שקבץ סך כזה ורוצה לחלקו כו' ע"כ יושיב עמו את שני גיסי תלמידי הרה"ק הר"ז רויזעס ואת הרה"ש פריידעס, ויחלקו זאת.

אח"כ במשך שנים רבות נפטר הרה"פ

שקלאווער בליובאוויטש והוא היה חשוך בניס ר"ל וירשו בן אחיו שהיה איש רע ובליעל ומצא בתכריך הכתבים של הרה"פ את מכתב הזה מהרה"ק ונתן עיניו בממון ושלח להרה"ק שיתן לו סך נכון ובאם לא הוא ילשין אותו על פי מכתב זה, אבל הרה"ק לא נרתע ממנו ולא נתן לו תאוותו, ואז חרה אפו על הרה"ק, והתחבר ביחד עם רעו בדומה לו האיש מוויטעבסק והמתיקו סוד איך להלשינו.

מה עשו זייפו את המכתב בזיוף קטן באתוון דזיפוא מאותיות שק"ר הוא אות ק' ששם במכתב היה כתוב שקיבץ סך של ג' או ד' אלפים ר"כ, והם הוסיפו ק' ונעשה ק"ג או ק"ד אלפים כו', ואז הלשינו עלילה שפלה על הרה"ק שמתקבצים אליו מכל העיירות להמתיק סוד איך למרוד במלכות, ולאות וראיה יראה המכתב שמקרעמענצוק עד ליובאוויטש אסף בזמן קצר סך גדול כזה, שלא יתכן כזאת אם לא שיש ביניהם סודות וכו', וגם הלשינו אותו שהוא שולח שוחד להסולטאן (שהיה האויב של ממשלת רוסיא), וגם שבהמ"ד שלו נבנה במדת בית המקדש ועוד הרבה דברי שקרים כאלו, ויצא הפקודה להביא את הרה"ק למאסר בוויטעבסק, ונשלחו ע"ז שרים פקידי המלך להביאו.

השרים באו לליובאוויטש כששמע הרה"ק שבאו ללקחו למאסר, נענה ואמר: אאמ"ר היה בן נ"ב שנה כשלקחוהו בפעם הא' לפעטרבורג, וגם אני כעת בן נ"ב שנה, ומעשה אבות סימן לבנים, השרים נכנסו להרה"ק ולקחוהו אותו ואת בנו הר"ר נחום זלה"ה, גם חפשו בביתו של הרה"ק אולי ימצאון איזה כתבים נגד הממשלה, אך לא מצאו כי אם החשבונות מצדקת עניי אה"ק תובב"א, שהיה רשום בכ"ק של הרה"ק והמלשינים אמרו על זה שזהו הסימן שתומך ביד הסולטאן של ארץ ישראל, ולקחום עמם לוויטעבסק להעתיקם גם מדדו את הבהמ"ד של רבינו אם הוא מכוון כמדת בהמ"ק, ומצאו שלא כן הדבר.

ושם בהמאסר בוויטעבסק אמרו המלשינים להשרים להושיב את הרה"ק במאסר בבית המלשין מוויטעבסק שהוא בודאי ישמור עליו היטב, ברם זכור לטוב הדאקטאר הייבינטאל שנסע להגענעראל גובערנאטור ואמר לו שכפי אשר הוא מכיר ויודע טיב טבעו ורכות מזגו של הרה"ק, שבודאי לא יוכל לסבול זה ויהיה בסכנה עצומה, וע"כ צוה הגענעראל שיובילוהו לבית אחר, וסביב הבית העמידו משמרת אנשי חיל לבל יכנס לשם שום אדם.

ומוסרותיהם יתק

ובענין השחרור של הרה"ק מסופר שכשהיו צריכים להעתיק ללשון רוסיא כתבי החשבונות מכספי ארץ ישראל שמצאו בבית הרה"ק ולא מצאו באלו הכתבים שום מעשה עול, כי זהו רק צדקה שנותנים לאחב"י העניים שבארץ ישראל, וזה היה מותר גם מחוק הממשלה להיות לעזר לעניים במדינה אחרת.

המשך בעמוד ג'

כולל "זכרון דוב"

ירושלים - בית שמש - לאנדאן - וויליאמסבורג
ע"ש ולעי"נ הרה"ח ר' דוב ב"ר אליעזר ז"ל

מזלא טבא וגדיא יאה

ברגשי גיל ושמחה הננו משגרים ומאחלים בזה ברכת מזלא טבא, לחברינו היקר והנעלה, מוכתר בנימוסין ולו יאה קילוסין, לבו לב טוב לעזור לזולת, עסקן נמרץ, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, ה"ה

הר"ר **יעקב קאפיל העלער** שליט"א
לרגל הולדת בתו הבכורה שתחי' למוז"ט

יהא רעוא שירוה רוב נחת דקדושה ממנה, ויזכה לגדלה ולחנכה לבעל תורה וליראת שמים, ואך טוב וחסד ירדפוה כל הימים, עדי נזכה בקרוב לביאת בן דוד גואלנו במהרה בימינו אמן.

החותמים בברכה חברי ור בני כולל זכרון דוב ירושלים בית שמש לאנדאן חיים ישעי' אקער, שאול דוד פאמפ, משה דוד פטקין, אהרן ווייס, נחמן רובינשטיין, אברהם יעקב שטיינברג, נתן יהודה בראנסדארפער, אברהם צבי ליבנטאל, שמואל אייזנער, אליעזר סאמעט, עמרם שמואל באנדא, קלמן פאלוב, שמעון עוזר וואלעס, משה יעקב גרינפלד, מרדכי דוד בלום, משה יונה רוזנפלד, זעליג סמט, אהרן ב"ר סמט, יעקב דוב קרויס, אהרן קרויס, פנחס פטקין, אהרן ב"ר סמט, שמעון דוב קרישביסקי, ישראל פנחס היימליך, ברוך פאמפ, משה ארי' קרויס.

גדול העונים: בניציון גוטפארב נשיא הכולל, יעקב לוי ראש הכולל, יוסף חיים פטקין מייסד הכולל, יוסף שלום ברוין מגהל הכולל.

גם אנו מצטרפים מריחוק מקום וקירוב לב חברי הכולל וויליאמסבורג: אלעזר אייכנשטיין מגי"ש, ישעי' וויזל, חיים אליהו פוטריגל, ברוך גרויס, יוסף בעריש פוטריגל, אברהם גולדמן, מאיר בער שווארץ, חיים שרגא פרידמן.

יברך את בית אהר"ן

ארשת שפתינו יערב, בברכות ואיחולים לרוב, בשירתא ותושבחתא הזומה לבינו ברכת מזלא טבא וגדיא יאה, על ראש ידידנו הנעלה ר' אש וראשון לבוא לעזרת הזולת, בפנים יפות ומסביות, בסווע ועזרה במעש ובאומר לחון בכל מדה נכונה, קובע עתים לתורה, לכל אנשי הבית מסור ונאמן

ה"ה מוה"ר **אהרן הכהן ליבנטאהל** שליט"א

המסור במסירות ובנאמנות להכין כל צרכי הארגון לקראת יום ל"ג בעומר ועומד על הפקודים שהכל יסודר על צד היותר טוב

לרגל הולדת בתו למזל טוב

מעומק הלב הברכה שלוחה, בצירוף תפלה, שיזכה לראות ממנה רוב נחת דקדושה, לאו"ט

זכות הרשב"י יעמוד לימינו, מכל טוב להשביענו, לראות ברכה והצלחה בכל משלה יד

לבניו בית המקדש נזכה כולנו, ולביאת משיחנו, ומלכינו בראשיתו, בימינו בקרב

המברך ומאחל נאמנה בשם כל העובדים בהנהלת הארגון

צבי מיכל העלער

הסדר: רחוב שכני ישראל 35 | טל: 052-8811575 | 0504152270 | ספק: 02-5811571 | כ"ל: 4152270@gmail.com

מתכנתא מגן אברהם

ע"ש תורת מ"מ א' מקאל יוסק זיעוב"א
מאיר הכהן
בראשות מוריניו הגמ"צ רבי משה הכהן קאהן שליט"א
אברהם ק' תולדות אהרן לאנדאן י"ד

וליוסף אהר מבורכת ה'

ברכת מל טוב הטה ולכבתי שלוחת כזה קדם ירידתי היקר הוא נכרא ונא ויקרא דה"כ האון העזיק דמפורסם חסדא ופרישא נהורא נפישא, פאר מקדושים, מלודי לכבוד בני ישראל לאבדו שבשמים, ענותו ושפל כר, ולא מחוק טיביותא לנפשי, דוד והוד פעלו לתורה ולהסיד ליש ולתעלה שמו תרוק שמו הטוב ה"ה

הגמ"צ דהנשי"ת מוה"ר **ישראל יוסף הכהן קאהן** שליט"א
בני כמור וקירו של ל"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ראש הכוללים המפורסמים "נאר יוסף" כארה"ק

לרגל השמחה במעונו כנשוא בני החשוב הרב יהודה שירי' למז"ש

עב"ג בת הד"צ המשיפיע מוה"ר **נחמן בידערמאן** שליט"א לעלילוב
וכרכה כפולה הנאותה לראש יוסף לרגל הוצאת ספרו החדש והנפלא
אשר זכה לעליל בימה של תורה בעמקות וכישירות והעלה פנינים יקרים ומתוקים
ונקרא בשם "נאר יוסף"

מתוך שמחה של מצור כוס של כרכה נרומה, בכרכה נעומה, שיריה רב נחת דקדושה, מתוך שמחה ואורה, וסייעות דשמאי, ויתבדרו שמעלתיה בני מדרשא, בכרכה והצלחה, הרהבה ושלות, ויזכה לתעלה תורה ולהאריה ככרית גופא ונחורא מעליא וכס"ס.

המברכים בכבוד וברעורצה
הנהלת המתכנתא
אלי' גושליב
אברהם כלום
דוד וואהלבערג

ברוך תענה יותר מן המברך: אחי הדודי"ת בלוג"ח משה הכהן

מוסדות תולדות אהרן

בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

ברכת מזל טוב לאנ"ש החשובים

להולדת הבן

הרה"ח אשר פערל שליט"א
משבי"ק אצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בן הר"ר משה שליט"א - חתן הר"ר ברוך יעקב קרישבסקי שליט"א
הר"ר בנימין סימון שליט"א
בן הר"ר אליהו שליט"א - חתן הר"ר יעקב ארי' ראזען שליט"א

להולדת הבת

הר"ר יואל אשר קרויס שליט"א - וויליאמסבורג
מסור ונאמן בכל לבו ונפשו למען מוסדותינו הק'
בן הר"ר מיכאל דוב שליט"א - חתן הר"ר רפאל אהרן קאהן שליט"א
הר"ר חיים מאיר ליבערמאן שליט"א
בן הר"ר אברהם נחום שליט"א - חתן הר"ר דוד סטאריק שליט"א
הר"ר יעקב קאפיל העלער שליט"א
בן הר"ר רפאל צבי הערש מיכל שליט"א - חתן הר"ר אהרן לויפער שליט"א
הר"ר יהודה טרייטל בראנסדארפער שליט"א
בן הר"ר משה שליט"א - חתן הר"ר יעקב דייטש שליט"א
הר"ר יהושע קרויס שליט"א
בן הר"ר משה אייזיק שליט"א - חתן הר"ר שמואל חיים פערל שליט"א
הר"ר דוד פערל שליט"א
בן הר"ר אהרן שליט"א - חתן הר"ר ברוך בענדעט אייזנבערג שליט"א

לנשואי צאצאיהם

הרה"ח בנימין פפנהיים שליט"א
בן הר"ר רפאל ישראל ז"ל - חתן הר"ר מאיר צבי וואלעס שליט"א
לנשואי הבן עבי"ג בת
הרה"ח אשר זעליג אייזנבערג שליט"א
בן הר"ר דוב ז"ל - הר"ר ישראל יו"ט פרידמאן שליט"א
הרה"ח משה ישראל קרויס שליט"א
בן הר"ר אפרים פישל שליט"א - חתן הר"ר ישעי קרישבסקי שליט"א
לנשואי הבן עבי"ג בת
הרה"ח שמואל בנימין שפיצער שליט"א
בן הר"ר אברהם צבי שליט"א - הר"ר אברהם בנימין ליכטנשטיין ז"ל
הרה"ח נחמן יעקב יוסף פיש שליט"א
בן הר"ר אברהם יודא שליט"א - חתן הר"ר אברהם יונה פערל שליט"א
לנשואי הבן עבי"ג בת
הרה"ח שלמה צבי פרידמאן שליט"א
בן הר"ר ישראל יו"ט שליט"א - חתן הר"ר רפאל ישראל פפנהיים ז"ל

משה'ה המגבי'ה השנתי ירושלים - ב'ת שמש

פרנס היום

הגאון הגדול יעקב מענדל יאראוויטש שליט"א
הרב החסיד ישעי' אלעזר יאראוויטש שליט"א
לע"נ אביהם הרה"ח אהרן ב"ר ישעי' אלעזר ז"ל
נלב"ע י"א כסליו תשמ"ג

הרה"ח משה ישראל קרויס שליט"א לרגל נשואי בנו שיחי'	הרה"ח בנימין פפנהיים שליט"א לרגל נשואי בנו שיחי'
הרה"ח שלמה צבי פרידמאן שליט"א לרגל נשואי בתו תחי'	הרה"ח אשר פערל שליט"א לרגל השמחה בהולדת בנו שיחי'
הר"ר יעקב קאפיל העלער שליט"א לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'	הר"ר חיים מאיר ליבערמאן שליט"א לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'
הר"ר יהושע קרויס שליט"א לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'	הר"ר בנימין סימון שליט"א לרגל השמחה בהולדת בנו שיחי'
החתן אהרן קרויס נ"ו לרגל נשואי בעשטומ"צ	הר"ר דוד פערל שליט"א לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר

להכנס הבן לעוה"ת והמצוות

הרה"ח בנימין ראזנפעלד שליט"א
משגיח בחברת קול יעקב ובחברת צלותא דאהרן במסירות ובנאמנות
בן הר"ר משה יונה שליט"א - חתן הר"ר מרדכי ברנדמרק שליט"א
הרה"ח יואל בראך שליט"א - בארא פארק
בן ידידנו הנכבד הר"ר יחזקאל שרגא שליט"א

לנשואי הבן

הרה"ח יוסף יצחק ראזנבוים שליט"א - לעיקוואוד
בעל אכסניא של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בעיית לעיקוואוד
הרה"ח אשר מנחם וויזעל שליט"א - וויליאמסבורג
בן הר"ר יודא שליט"א

יתברכו מן השמים כל אלו שתרכמו להוצאות הגליון

הרה"ח בנימין פפנהיים שליט"א
לרגל השמחה במעונו בנשואי בנו שיחי'
יה"ר שירוה רוב נחת ממנו ומכל יוצי"ח
החתונה ביום ראשון באולם "בנות ירושלים"

הרה"ח טובי' אביגדור פעלדמאן שליט"א
לעיי"נ אמו האה"ח מרת ברכה ע"ה בת"ר שלמה ז"ל
נלב"ע י" כסליו תשי"ז
ת.נ.צ.ב.ה

הרה"ח יעקב קאפיל העלער שליט"א
לרגל השמחה במעונו בהולדת בתו תחי'
יה"ר שירוה רוב נחת ממנה
הקידושא רבא תתקיים בהיכל בית התבשיל

הרה"ח בנימין ראזנפעלד שליט"א
לרגל הכנס בנו כמר אהרן ני"ו לעוה"ת והמצוות
הבר מצוה להמשפחה והידידים ביום חמישי
באולם 'בערגער' שוק מא"ש - לגברים בלבד

נערך ויצא לאור ע"י "מערכת דברי אמונה" להו"ל תורת רבותינו הקדושים
שעי" אברכי תולדות אהרן בעיה"ק ירושלים תובב"א - טל 02-5810-778 / פקס 153-25810778